

РЕШЕНИЕ

№ 4524

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4007** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 27 ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове/ЗУСЕСИФ/, във връзка с чл.149, ал. 5 от Административно-процесуалния кодекс/АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК: 131573846, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Л.“. [улица], представлявано от изпълнителния директор В. О. Щ., срещу Писмо с изх. № 26-К-292/02.10.2019 г., с което се прекратява договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01, издадено от Ръководителя на Управляващия Орган на Оперативна Програма „Иновации и Конкурентоспособност“ („УО на ОПИК“).

С жалбата се оспорва Писмо с изх. № 26-К-292/02.10.2019 ., издадено от Ръководителя на УО на ОПИК („Писмото“), с което се прекратява договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01. Жалбоподателят счита, че актът е нищожен поради липса на компетентност на административния орган и особено съществено нарушение на материалния закон, изразяващо се в пълна липса на материалноправните предпоставки за издаването му, поради което моли съдът да обяви неговата нищожност с всички законови последици от това.

Жалбоподателят, [фирма], редовно призован, се представлява от адв. Д.. Адвокат Д. моли съдът да уважи жалбата и да присъди разноски съгласно списък, който представя в съдебното заседание. Счита, че административният орган не притежава

компетентност да прекратява административни договори на основания извън тези, посочени в ЗУСЕСИФ. Решението за финансова корекция, въз основа на което се е позовал оргаът в процесното писмо, не е било влязло в сила към момента на издаване на процесното писмото. Към днешна дата това решение за определяне на финансова корекция било отменено с обратна сила, с вляло в сила решение на ВАС. Това обуславя, според него, пълната липса на материалноправните предпоставки за издаване на процесното писмо, съгласно чл.11. 3. от Общите условия на административния договора за безвъзмездна финансова помощ, което било основанието за издаване на акта. Прави възражение за прекомерност, тъй като се претендира юрисконсултско възнаграждение, но е посочено, че трябва да е в размера на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Ответникът, Ръководителят на управляващия орган на оперативна програма "ИК", редовно призован, се представява от юрк. П., който моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна. Счита, че Писмо изх.№ 26-К-292/02.10.2019Г., с което е прекратен АДБФП №BG16RFOP002-3.002-0087-C0001/28.12.2017г. е валиден административен акт, издаден от компетентен административен орган - ръководителя на УО по ОПИК, в предвидената от закона форма, отговарящ на фактическите и правно установени факти и на материалния закон. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП, редовно уведомена, явява се прокурор М.. Прокурорът счита жалбата за неоснователна. Моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата.

Съдът, като обсъди сочените в жалбата основания във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между [фирма], като бенефициент и и. д. Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност” и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020 е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/АДПБФП/ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 от 28.12.2017 г. по процедура № BG16RFOP002-3.002 „Повишаване на енергийната ефективност в големи предприятия“, със срок за изпълнение на договора - 24 месеца.

По подаден сигнал за нередност, регистриран по № 290, свързан с изпълнението на горепосочения договор, са изложени твърдения за извършени нарушения на чл. 4 от Общите към АДПБФП правила и на чл.54, ал.1, т.7 от ЗОП. УО е извършил проверка и е установил, че липсва нарушение на чл. 4 от Общите към АДПБФП правила и на чл.54, ал.1, т.7 от ЗОП.

В рамките на процедурата по проверката по сигнал за нередност № 290, ответникът установил достатъчно данни и основание за провеждане на процедура за определяне на финансова корекция, във връзка с която е изпратил до [фирма] писмо с изх. № 26-К-292/02.05.2019 г., като на последния му е била дадена възможност в срок от две седмици от получаване на писмото да представи писмените си възражения.

В отговор на изпратеното уведомление, в рамките на кореспонденция № ВС16В.РОР002-3.002-0087-C01-M050 от 15.05.2019 г. чрез ИСУН 2020, както и чрез конвенционален носител вх. № 26-К- 292/15.05.2019 г., [фирма] е подало възражения

с приложения към тях, представени и приети като доказателства към делото - енергиен одит на обекта, както и договор за наем от 19.12.2016 г., както и първата писмена оценка, издадена на 12.07.2019 г., представляваща акта по чл. 14, ал. 1 от Наредбата за определяне на процедурите за администриране на нередности по фондове, инструменти и програми, съфинансирани от Европейския съюз (НОПАНФИПСЕС).

Изготвен бил доклад № 26-к-292 от 12.07.2019 г. на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, след издаването на който било постановено Решение № РД 16-1242/12.07.2019 г. на и. д. Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, с което е определена финансова корекция по административен договор № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 (АДБФП) с бенефициент [фирма]. Във връзка с установените при проверката по сигнал за нередност № 290 нарушения е наложена финансова корекция в максимален размер на 100 % върху безвъзмездната финансова помощ, предоставена по АДБФП -2 495 507,77 лв., от която помощ сумата 1 609 884,01 лв., която вече е била получена от жалбоподателя, е верифицирана от УО.

Жалбоподателят е кандидатствал по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, по процедура № BG16RFOP002-3.002 „Повишаване на енергийната ефективност в големи предприятия“. На 28.12.2017 г. между [фирма], като бенефициент, и и. д. Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 по горепосочената процедура. Договорът е сключен за производствена база, находяща се в [населено място], след извършеното обследване за енергийна ефективност, чрез енергиен одит на тази производствена база, която жалбоподателят ползва по силата на договор за наем.

С административния договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01/28.12.2017г. („АДБФП“) на жалбоподателя е предоставена финансова помощ в размер от 2 495 507,77 лева по проект BG16RFOP002-3.002.0087 Повишаване на енергийната ефективност в [фирма]“. Общите условия („Общи Условия“) към финансираните по Оперативна Програма „Иновации и Конкурентоспособност“ 2014-2020 проекти е договорено да са неразделна част от АДБФП и същите били задължителни за бенефициента съгласно чл. 3.7.1., Приложение II от АДБФП.

Решението за финансова корекция е обжалвано от бенефициера с жалба до Административен съд-София град, подадена чрез административния орган, с Вх. номер на Министерството на икономиката: 26-К-292/29.07.2019 г.

С Решение № 7650/05.12.2019 г. по адм.д. №11162/2019 г. на АССГ, III отд, 17 състав е отменено Решението за налагане на финансова корекция. С окончателно Решение № 11339/28.08.2020г. по адм.д. 2248/2020г. на ВАС, VII отд., първоинстанционното съдебно решение е оставено в сила.

На 02.10.19 г. Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководителя на Управляващия Орган на „Оперативна Програма „Иновации и Конкурентоспособност“ УО на „ОПИК“, на основание чл. 11.3 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, във връзка с чл. 19д от АПК, прекратил едностранно, без отправяне на предизвестие, административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 „Енергийна ефективност за големи предприятия“, сключен на 28.12.17 г. между Ръководителя на УО на „ОПИК“ и [фирма], ЕИК: 131573846, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Л“. [улица], представлявано от изпълнителния директор В. О. Щ.

От представените писмени доказателства става ясно, че към момента на издаването на процесното Писмо не е било налице влязло в сила Решение за финансова корекция. Бенефициерът е получил Решението за финансова корекция чрез системата ИСУН на дата 17.07.2019 г., като на 29.07.2019 г. е подал жалба срещу него чрез административния орган и към момента на издаването на оспореното Писмо, Решението за финансова корекция е обжалвано. Два месеца след като бенефициерът е подал жалба срещу Решението за финансова корекция чрез административния орган, същият е издал процесното Писмо за прекратява АДБФП. Административният орган е изпратил жалбата на [фирма] до съда след повече от два месеца на 04.10.2019 г., а обжалваното Писмо е издадено на 02.10.19 г, два дни преди изпращането на жалбата до съда.

По делото са приети като доказателства съдържащите се такива в административната преписка, сред които - договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/АДПБФП/ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 от 28.12.2017г. и общите условия към последния договор, условия за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, процедура № BG16RFOP002-3.002 „Повишаване на енергийната ефективност в големи предприятия“, формуляра за кандидатстване по оперативната програма на [фирма], сигнал за нередност от 20.11.2018г., доклад №93-00-532 от 20.02.2019г. на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, писмо изх. № 26-К-292/02.05.2019 г., като на дружеството е била дадена възможност в срок от две седмици от получаване на писмото да представи писмените си възражения, писмо вх. № 26-К- 292/15.05.2019 г., с което на [фирма] е подало възражения с приложения към тях, представени и приети като доказателства към делото - енергиен одит на обекта, както и договор за наем от 19.12.2016 г., служебна бележка №93-00-851 от 21.03.2019г. на Началник отдел „Програмира, оценка и договаряне на БФП“, служебна бележка № 93-00-851 от 03.04.2019г. на Началник отдел „Законодателство, вътрешен контрол и нередности“, доклад № 93-00-1237 от 25.04.2019г. ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, уведомление изх.№ 26-15-292 от 02.05.2019г. за финансова корекция, която предстои да бъде наложена във връзка с регистриран сигнал за нередност по АДПБФП с бенефициент [фирма], отговор от [фирма] на писмо изх.№ 26-15-292 от 02.05.2019г., първа писмена оценка №РД-16-1243 от 12.07.2019г. на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна

програма „Иновации и конкурентоспособност“, доклад № 26-К-292 от 18.06.2019г. на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, доклад за обследване на енергийна ефективност на [фирма], доклад № 26-к-292 от 12.07.2019г. на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“, Решение № РД 16-1242/12.07.2019 г. на и. д. Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 и Писмо с изх. № 26-К-292/02.10.2019 г., с което се прекратява договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01, издадено от Ръководителя на Управляващия Орган на Оперативна Програма „Иновации и Конкурентоспособност“ („УО на ОПИК“).

Така изложената фактическа обстановка съдът намира за установена от материалите по делото и същата не се оспорва от страните.

От правна страна се установи следното:

Жалбата е подадена от страна, имаща правен интерес от оспорването, която е адресатът на акта и в законоустановения 14 дневен срок, от което следва, че същата е подадена в срок и е допустима за разглеждане. Настоящата жалба е допустима като насочена срещу изявление за прекратяване на административен договор по смисъла на чл. 27, ал. 1. предл. второ ЗУСЕСИФ. Жалбоподателят е страна-бенефициер по административния договор, който се прекратява, респ. се явява адресат на оспорвания акт, поради което е налице правен интерес за подаването на жалбата.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

Съгласно чл. 19а, ал. 1 АПК административните договори се сключват, когато това е предвидено в специален закон, като същите са приравнени на издаден административен акт. Според чл. 19ж АПК споровете относно действителност, изпълнение, изменение или прекратяване на административните договори се решават от компетентния административен съд по реда на дял трети от АПК, като съгласно чл. 128, ал. 1, т. 1 и т. 3 АПК на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за:

- издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори;
- изпълнение на административен договор, доколкото не е предвидено друго в специален закон.

Договорът, с който е предоставена безвъзмездната финансова помощ на жалбоподателя в случая, е административен договор по смисъла на изричната разпоредба на чл. 24, ал. 1, изр. първо ЗУСЕСИФ.

В този смисъл оспореното Писмо представлява едностранно изявление от страна на Ръководителя на УО на ОПИК за прекратяването на АДБФП и като такова подлежи на оспорване по реда на АПК. Административните актове по глава трета, в която попада и процесната хипотеза на прекратяване на административен договор, се оспорват пред съда по реда на АПК, като административният договор се оспорва по

реда за оспорване на индивидуален административен акт, респективно и прекратяването на административния договор следва да подлежи на оспорване по този ред. Последното се налага и от нормата на чл. 128, ал. 1, т. 1 АПК, според която на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове и административни договори.

Относно компетентността на административния орган да прекрати процесния АДБФП на основания, които се съдържат в Общите Условия към договора.

Договорът е сключен на основание чл. 37, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, поради което именно правилата на ЗУСЕСИФ (глава трета, раздел I и II) са приложими за административния договор. От разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ЗУСЕСИФ става ясно, че административният договор е приравнен на административен акт, като същото се отнася и за изявленията, с които административният договор се изменя, допълва и прекратява. ЗУСЕСИФ урежда хипотезите, при които административният орган има компетентност да прекрати едностранно АДБФП дадени в чл. 39, ал. 3, 4 и 5 от ЗУСЕСИФ. Според посочените хипотези, при които административният орган може да прекрати договора, действително не е уредено наличието на установена нередност на бенефициера, каквото всъщност е основанието за прекратяването на административния договор в настоящия случай. Установена нередност може да е основание за налагане на Финансова корекция, като при влязла в сила Финансова корекция законодателят не е предвидил прекратяване на административния договор, а отказ от верификация на сумите, предмет на корекцията. Тълкуването на тази разпоредба, като в настоящия случай от УО, би означавало при установена нередност (дори и при влязло в сила решение за финансова корекция), обуславящо хипотетично минимална корекция в размер на 5 % от допустимите разходи - административният договор да може директно да се прекратява едностранно, а законодателят не цели това.

ЗУСЕСИФ не предвижда, нито допуска възможност страните по административния договор, включително в общите условия, да уговорят други, различни от законоустановените, основания за прекратяване на административния договор. Възможност за прекратяване на АДБФП на основания, предвидени в него или Общите Условия не се предвижда и в Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета. Изложеното обуславя нищожност на оспореното Писмо, защото административният орган не притежава компетентност да прекратява процесния АДБФП на основания, които се съдържат в Общите Условия към него и липсата на компетентност винаги обуславя нищожността на акта (Решение № 4776 от 01.04.2019 г. но адм. д. № 13220/2018 Г., IV Отд. на ВАС).

Липсват предпоставките, предвидени в материалноправната разпоредба на чл. 19д от АПК и чл. 11.3. от Общите Условия на АДБФП за издаване на оспореното Писмо. Дори хипотетично да се приеме, че административният орган е бил компетентен да издаде процесното Писмо, то същото е издадено в нарушение на чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК, изцяло въз основа на невлязло в сила Решение за определяне на Финансова корекция, тоест без да е налице стабилен административен акт, който по един окончателен начин да е

установил наличието на нередност, извършена от жалбоподателя в качеството му на бенефициент. Решението за определяне на Финансова корекция е окончателно отменено от съда, а доколкото Решението за определяне на Финансова корекция е индивидуален административен акт, отменяването му има действие, с оглед на което се счита, че този акт никога не е съществувал в правния мир. С Писмото обаче административният орган обсъжда, че във връзка с Решение за финансова корекция на основание чл. 11.3. от Общите Условия към АДФП, „Управляващият орган има право да прекрати Договора без предизвестие и без да изплаща каквито и да било обезщетения, в случай на нередност от страна на Бенефициента“.

От събраните по делото доказателства става ясно, че към момента на издаване на процесното Писмо, Решение за финансова корекция не е влязло в сила. В Писмото е посочено, че жалбоподателят е получил Решението за финансова корекция чрез системата ИСУН на дата 17.07.2019г., като впоследствие на дата 29.07.2019 г. бенефициерът е подал жалба срещу него чрез деловодството на административния орган и към момента на издаването на оспореното Писмо административният орган е знаел, че Решението за финансова корекция е обжалвано и същото не е влязло в сила, а два месеца след като бенефициерът е подал жалба срещу Решението за финансова корекция, същият е прекратил АДФП с процесното Писмо, защото е налице установена нередност. Административният орган е изпратил жалбата на [фирма] до съда със закъснение повече от два месеца от предвидения срок по чл. 152, ал. 2 АПК и същата е подадена в съда на 04.10.2019 г., два дена след издаването на процесното Писмо.

Оспореното Писмо е нищожно и на отделно правно основание - превратно упражняване на правомощия и несъответствие с целта на закона до степен, в която актът е лишен от разум. АДФП може да бъде прекратен и бенефициерът да бъде лишен от помощта само когато е безспорно установено, че е налице нередност и то нередност, която да обуславя връщане на 100 % от предоставената сума. Ако към момента на издаване на Писмото изобщо не е била налице нередност или не е била налице нередност, която да обуславя връщане на цялата (100%) сума по договора, то липсва изначална предпоставка да бъде прекратен процесният АДФП.

Към настоящия момент Решението за финансова корекция е окончателно отменено с Решение № 11339/28.08.2020 г. но адм.д. 2248/2020 г. на ВАС, VII отд. Безспорно е възприето в практиката, че отмяната на съответния акт заличава неговото издаване и се приема, че той никога не е бил издаван. Това води до заключението, че към момента на издаването на процесното Писмо изобщо не е съществувало Решение за налагане на финансова корекция, тоест административният орган се е позовал на един несъществуващ административен акт, което обуславя пълна липса на предпоставките за издаване на Писмото, които са описани в чл. 11.3. от Общите Условия към АДФП.

Липсват и предпоставките на чл. 19д АПК, които са посочени в процесното Писмо. Административният орган не е обосновал наличието на

юридически факти, които да бъдат подведени под тази норма, което води до заключението, че такива липсват. На още по-голямо основание - разпоредбата на чл. 19д АПК се явява неприложима в настоящия случай, доколкото са налице специални правила в ЗУСЕСИФ, уреждащи прекратяването на АДБФП. Двете алинеи на чл. 19д АПК съдържат две напълно отделни хипотези с различен фактически състав. Първата алинея визира значително изменение на обстоятелствата, при които договорът е бил сключен, отправена покана от едната страна към другата за изменение на клаузите на договора и последващ отказ от адресата на поканата за изменение или невъзможност за това изменение. Втората алинея визира предотвратяване или отстраняване на тежки последици за обществения интерес. Административният орган не се е мотивирал и не е изложил фактически основания по нито един от двата фактически състава по чл. 19д АПК, а бланкетно го е посочил във връзка с чл. 11.3. от Общите условия към АДБФП.

Ако предположим, че действителната воля на органа е била да се позове на чл. 19д, ал. 2 АПК, то остава неясно защо органът не се е позовал на чл. 39, ал. 5 от специалния закон ЗУСЕСИФ, съдържащ аналогична разпоредба, съгласно която: Ръководителят на управляващия орган може едностранно да прекрати административния договор и за да предотврати и отстрани тежки последици за обществения интерес. Изобщо налице е пълна неяснота относно правните основания, посочени в процесното Писмо, които освен това са вътрешно противоречиви. Установи се, че не са били налице материалноправните предпоставки, свързани с която и да е от изброените хипотези по чл. 19д АПК, а и такива не се твърдят в Писмото. Административният орган не твърди каквито и да е било фактически основания, посочва се само-чл. 19д АПК. За да е възможно един факт да бъде подведен под конкретна норма, обаче, следва същият да се посочи и анализира, за да може и впоследствие да се извърши евентуален съдебен контрол върху неговото наличие или липса. Във всички случаи органът следва да установи "нарушаване или застрашаване" на обществен интерес или друг факт от правната действителност, който пряко и непосредствено рефлектира върху постигане на целта на проекта при спазване на основните ценности на Съюза. В случая такова нарушаване - неизпълнение на договорно задължение със сочените правни последици, не е мотивирано от органа.

Гореизложено обуславя нищожността на оспореното Писмо. Константната практика на ВАС е, че нищожност в хипотезата на материална незаконосъобразност е налице, когато актът е изцяло лишен от материалноправните предпоставки за издаването му и/или е налице особено съществено нарушение на материалния закон. В настоящия случай е безспорно доказано, че процесното Писмо е издадено въз основа на несъществуващо (отменено) Решение за финансова корекция и липса на каквито и да било фактически основания, които да се твърдят от административния орган, обуславящи приложението на чл. 19д АПК. Както е посочено по-горе. Следва да съществуват предпоставките за приложението на която и да е правна норма и да се посочат фактически основания, които да

водят до приложението ѝ. В настоящия случай това не е сторено. Крайният резултат е, че при наличието на отменена с влязло в сила решение на ВАС финансова корекция, налице е процесното Писмо, с което административният орган е прекратил АДФП поради констатирана от него нередност, която е отменена с влязло в сила съдебно решение и е налице нищожност на оспореното Писмо.

Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност предполага толкова тежко, радикално и нетърпимо нарушение на законността, че същите са лишени от правно действие и не могат да породят целените правни последици. Поради изначалното наличие на такива сериозни недостатъци, водещи до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В чл. 146 АПК са изброени пороците, които водят до незаконосъобразност на акта, а признаването на акта за валиден или за недействителен почива на критерия степен или тежест на незаконосъобразността при издаването му. Като критерии за нищожност на административния акт поради материална незаконосъобразност се изследват: пълна липса на условията, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма: дали актът е изцяло лишеи от законова опора: дали акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган: дали актът е основан на друг нищожен административен акт или налага извършването на престъпление, съответно - административно нарушение.

При проверка на законосъобразността, съдът установи, че оспорения административен акт е нищожен на основание чл.177 ал. 2 от АПК. Съгласно чл.177 ал.1 и чл. 144 АПК, във връзка с чл. 297 от ГПК, съдебното решение има сила за страните по делото, а ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Съгласно чл.177 ал.2 от АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Повторно издаден акт при обективна и субективна тъждественост с предходно издадения отменен акт, не поражда правни последици. Оспореното в настоящото производство Писмо е в противоречие с влязлото в сила решение на ВАС, посочено по-горе.

Посочените пороци - всеки един поотделно и особено разгледани в тяхната съвкупност, безспорно обуславят нищожността на оспореното Писмо.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на оспорващия за присъждане на направените по делото разноски с представен списък на разноските в общ размер на 7250 лева, от които: 50.00 лева – платена държавна такса и 7200 лева- договорено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие, в уверение на което е представена фактура № [ЕГН] от 07.04.21 г. Не следва да бъде уважено възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като то е съобразено с предвидения размер по чл. 8 ал. 1 т. 6 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение,

като се има предвид характера и сложността на спора.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 пр. 1 от АПК, във връзка с чл.177 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Писмо с изх. № 26-K-292/02.10.2019 г., издадено от Главен директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и Ръководителя на Управляващия Орган на „Оперативна Програма „Иновации и Конкурентоспособност“ УО на „ОПИК“, с което на основание чл. 11.3 от Общите условия към финансираните по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, във връзка с чл. 19д от АПК, се прекратява едностранно, без отправяне на предизвестие, административен договор за безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP002-3.002-0087-C01 „Енергийна ефективност за големи предприятия“, сключен на 28.12.17 г. между Ръководителя на УО на „ОПИК“ и **[фирма], ЕИК: 131573846**, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Л.“. [улица], представлявано от изпълнителния директор В. О. Щ..

ОСЪЖДА Министерство на икономиката, да заплати на **[фирма], ЕИК: 131573846**, със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „Л.“. [улица], представлявано от изпълнителния директор В. О. Щ., сумата в размер на 7250 /седем хиляди двеста и петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България [населено място] в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: